

גיליון חודש טבת התשס"ט - 14

שליחות

העיתון לבני השלוחים בארץ הקודש

שליחות תחת אש

עם האירועים האחרונים נוספה לפעילות השלוחים בקו האש משימה נוספת. בפנים: מזוית של שליח צעיר

חיילים מספרים / עמ' 3

פארבריינגען עם המשפיע

חיילים יקרים!

לכל חודש הייחודיות שלו, גם חודש טבת מיוחד:

בשנת תשמ"ז ביום ה' טבת נפל דבר בישראל. הרבי ניצח, וספרים שהיו שייכים לעדת חסידי חב"ד הוחזרו לבעליהם.

חסידים הרי הם בנים של הרבי. וכל דבר שגורם שמחה לאבא, מביא שמחה גם לבן. ומיד פרצו חסידי חב"ד בכל בעולם בשמחה וריקודים, יום ולילה.

השמחה והריקודים היו יכולים להמשך עוד ימים רבים, אבל ככלות שבעה ימים פנה הרבי לחסידים והכריז, שעתה עומדים שלושים יום לפני היום הגדול יו"ד שבט. אם-כן צריכים להתחיל מעכשיו להתכונן לכך ע"י לימוד התורה בהתמדה, פשוט ללמוד הרבה תורה.

ובוודאי שהחסידים התחילו מיד ללמוד ולהתכונן ליום המיוחד "יו"ד שבט".

ובכן, חיילים!... ימים אלו הם ימי הכנה ליום שבו הרבי שלנו קיבל את הנשיאות. צריכים אנו להתכונן ע"י שנוסיף בלימוד התורה, כהוראתו של הרבי.

ויהי רצון שעליידי הכנה זו נזכה שכבר בחודש זה נתראה עם הרבי.

מזל טוב

ברכות ואיחולים עד אין קץ

לידידנו ר' **רזי שיחי אדרעי**

אשר פועל רבות להצלחת פעילות
"השלוחים הצעירים"

לרגל היכנס בנו **מנחם מענדל**

שיחי בעול מצוות

ירוה נחת מכל צאצאיו

לאורך ימים ושנים טובות

מערכת "השלוחים הצעירים"

חסידים איין משפחה

מזל טוב

מערכת "השלוחים הצעירים" מאחלת לחיילים היקרים שיחי' מזל טוב לרגל יום הולדתם. שיזכו לעשות נחת רוח לרבי, למוריהם והוריהם, כאריכות ימים ושנים טובות, אמן.

יענקי בקרמן - ט' טבת

שמואל ווינטרוב - ט' טבת

מנחם מענדל כהן - ג' טבת

יהושע מרדכי ליפקין - ב' טבת

מנחם מענדל סגל - כ"ט טבת

דוד משה פדלון - "א טבת

יוסף אבינועם קלימאן - כ"ז טבת

יהודה אריה קלימאן - ג' טבת

ניסן יונה קרניאל - י"ב טבת

שמואל שוורץ - י"א טבת

שמואל יהודה לייב שמלה - י"ח טבת

יוצא לאור על-ידי צעירי אגודת חב"ד באה"ק - "השלוחים הצעירים".

משתתפים: נאבול י., נחום ל., ניימרק ז., גרליק ש., ישראליק ב.

עיצוב: אלי ויסברג

הכתובת שלנו: צאגו"ח - כפר חב"ד ת.ד.

14, מיקוד 72915. פקס: 03-9606169.

עבור "השלוחים הצעירים".

צעירות
צעירות
צעירות

חיילים מספרים

[דיווח מהפעילות בשטח]

עם החייל שמוליק גרליק "שליח צעיר" באשקלון

"עוצו עצה ותופר..."

במהלך ההתרחשויות האחרונות גם אשקלון נכנסה לקו האש • שמוליק, שליח צעיר בעיר, מספר על פעילות בית החב"ד בעת מלחמה, מתאר את הקשיים ופחדים ומבקש "שנצליח בשליחות" • שיחה תחת אש

אתה כרגע בכפר חב"ד. מה עושים שאר תלמידי

בית הספר של חב"ד באשקלון?

"רובם נשאר באשקלון. חלק עזב למקומות אחרים בארץ. אבל שומרים על קשר. המורה חילק לכל ילד חומר לימודים ודף משימות לבית. כשנחזור לבית הספר בעז"ה, נחזור על החומר עם המורה."

מהי הפעילות בבית החב"ד בשעת מלחמה?

"כמובן פועלים בקרב החיילים של פיקוד העורף. חילקנו ספרוני תהילים לשמירה והצלחה, הנחנו תפילין לכולם. ובכלל, עודדנו את רוחם."

"וגם בעיר, האנשים זקוקים לחיזוק. עברנו בין המקלטים ודיברנו עם כולם על הצורך באמונה. חילקנו ממתקים ומשחקים לילדים. כולם מפוחדים ומבוהלים. ומחזקים אותם."

יש לך איזה סיפור "מלחמתי"?

"בעשרה בטבת הייתה נפילה של טיל. בשתיים בצהריים נשמעה האזעקה. בבית הרב סלמון, חתנו של רב העיר היו באמצע ארוחת צהרים. עם הישמע הצפירה מיד ירדו למקלט, ואז הם שמעו "בום" חזק מאוד, הרבה יותר מהרגיל. מיד הם הבינו שזה נפל אצלם. הם עלו לדירה וראו את ההרס שהטיל עשה. כל החלונות מנופצים. הקירות מחוררים. אבל, ברוך ה', לא נפגע איש."

לסיים...

"יש הרבה מאוד שלוחים שנמצאים באזור הנפילות: באר שבע, קריית מלאכי, שדרות, יבנה, גדרה, אשדוד, להבים, אופקים, ובכל יישובי עוטף עזה. אני מאחל להם ולנו שנצליח בשליחותינו, שהרי היא בכל מצב, ושנזכה לקבל את משיח בקרוב, וממילא יהיה שקט." ■

שמוליק שליח באשקלון. הוא הגיע לשבת פרשת "ויגש" לכפר חב"ד, וכנראה שיישאר ללמוד שם, מכיוון שבאשקלון אין לימודים, זמנית.

שמוליק, איך הכול התחיל?

"זה היה בשבת. שעה אחת בצהרים. ישבנו, אני ואבא שלי עם כל המתפללים בבית הכנסת. זו הייתה סעודת שבע ברכות למקורב שלנו."

"פתאום נשמעה האזעקה. אנחנו כבר מכירים את זה. ירי הטילים לעבר אשקלון כבר התחיל לפני כשנה."

"אין מקלט בבית הכנסת. אין איפה להתגונן. אז התחלנו לשיר, כל הקהל ביחד - "עוצו עצה ותופר..." וכולם נשאר על מקומותיהם. ברוך ה' לא קרה שום דבר."

במהלך האירועים נפלו טילים בסביבה שלך?

"היו כמה נפילות ליד הבית הכנסת שלנו. בזמן הנפילה שומעים פיצוץ חזק ומרגישים רעידה קלה בקרקע ובמבנים."

"האמת, בפעם הראשונה ששמעתי את האזעקה פחדתי מאוד. אבל מיד אחרי הנפילה נרגעתי, כי ברוך ה' זה לא נפל עליי."

מה עושים כששומעים את צפירת האזעקה?

"אנחנו כבר מתורגלים: כיתות מסוימות יורדות למרחבים מוגנים, ואחרות מסתתרות מתחת שולחנות. ערכו לנו תדרוך בנושא בבית הספר מטעם פיקוד העורף. זה היה מיד אחרי נפילת שלושת הטילים הראשונים באשקלון. אגב, שניים מתוך הטילים ההם נפלו בתוך בתי ספר. באותו זמן היתה שביטה, ובית הספר היה ריק. כך ניצלו עשרות ילדים

בנס!..."

אמאל איז געווען אין ליובאוויטש

החסיד ר' גרשון דוב (בער) מפאהאר

הריי"צ: מאוחר בלילה לאחר עבודת היום ולאחר קריאת שמע שעל המיטה שארכה זמן ממושך, ולאחר שהכין עצמו לברכת המפיל, רגיל היה לומר לעצמו: גרשון בער! אתה הולך לישון, צריך לעשות תשובה, כדי שתקום אדם אחר לגמרי, שתרגיש ותבין את הרחמנות האמיתית שיש עליך.

מספר המשפיע ר' מענדל פוטרפאס: פעם נסע החסיד הגביר ר' מענדל ע"ה גוראריה ברכת לביתו. בימים ההם הנסיעה הייתה יכולה להמשך ימים ואף שבועות, ולכן כשעברו כמה

ימים, חש ר' מענדל בדידות כשמסביבו רק גויים ואין שום יהודי שיכול לדבר עימו, החליט לכן לעבור ולחפש בין הקרונות אולי ימצא יהודי.

והנה באחת הקרונות צדו עיניו דמות המכונסת בפניה מתחת לסמיכה (מפני הקור ששרר אז), ובחושו החסידי 'הריח' שכאן לא שוכב סתם אדם, ומבלי לחשוב פעמיים הרים את הסמיכה ומייד הושיט ידו לשלום עליכם' חסידי, והנה הוא רואה את ר' גרשון בער, שהיה במשך שעות רבות בהתבוננות עמוקה בחסידות, מבלי לשים לב לסובב אותו פנה אליו ר' גרשון בער ושאלו לשמו ולאן פניו מועדות, וכשנענה שנוסע לביתו, אמר לו, כשהוא עדיין באותה תנוחה של התבוננות ותחת רושם ההשכלה העמוקה, וכאילו שנמצא כעת בעיצומה של התוועדות חסידית, ולא בנסיעה ברכבת ברוסיה הקפואה; אברך אברך, עליך להחזיר בביתך ובלדיך שהוא לבדו ואין זולתו! כך נראו חסידים של פעם... ■

החסיד ר' גרשון בער נולד בשנת תקפ"ה לאביו ר' גרשון דוב (בער) ונקרא על שמו מפני שאביו נפטר ל"ע כארבעה חודשים קודם לידתו, כונה בפי החסידים בשם ר' גרשון בער הגדול' והיה תלמידו של הרה"צ ר' הלל מפאריטש וזכה לראות בחייו ארבעה מרבתינו נשיאנו, החל מכ"ק אדמו"ר מהר"ש ועד לכ"ק אדמו"ר הריי"צ, כך אדמו"ר הריי"צ מספר רבות בשיחותיו הק' אודות החסיד ר' גרשון בער, נציג בפניכם מספר סיפורים משיחותיו ורשימותיו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ!

לר' גרשון בער היה חוש מיוחד בהעמקה עוד בהיותו בגיל 15, היה יושב בביהכנ"ס ולמד לעצמו, ולפעמים היה קורה שכל כך התעמק במחשבותיו עד שלא שם לב כלל לנעשה מסביבו, ולפעמים היה טרוד במחשבה אחת כמה שעות!.

פעם, מספר ר' גרשון בער, חזר בפני א' החסידים הישישים, שהיה נוהג ללמוד עמי חסידות פעמיים בשבוע, מאמר ששמע 60 שנה קודם לכן מאדמו"ר הזקן, ואחרי ששמעתי אותו, הלכתי אל הגן שמאחורי הבית, התיישבתי וחזרתי על המאמר ששמעתי והתעמקתי מאוד, בינתיים השמש שקע כבר, הלבנה עלתה לרקיע, ואני עדיין שקוע במאמר.

כשהפציע השחר קפצתי בבהלה וקראתי מעומק ליבי: אוי ואבוי, עדיין לא התפללתי ערבית! ומבלי לחשוב האם מותר להתפלל או שכבר עבר הזמן, מיהרתי להתפלל, וכשהגעתי לשמונה עשרה השמש כבר זרחה...

ידוע הפתגם המפורסם 'מחר יהיה אחרת לגמרי' אשר משתייך לר' גרשון בער, וכך סיפר כ"ק אדמו"ר

שליחות מסוכנת

פרק ב'

הילדים כשישמעו על הפעילות בתחילת שבוע הבא' הרהר תוך כדי פתיחת התיק לשומר שבדק אותו. "שלום, מר יעקב" קיבל המנהל בשמחה את פניו "כשספרנו על התכנית לילדים היהודים הם מאוד שמחו, הם מתרגשים מאוד".

ר' יעקב חיך בסיפוק "נעשה זאת בעזרת ה' באולם הספורט, כמו שסיכמנו, כן?, רק רציתי לברר בצורה וודאית, כמה ילדים אישרו את השתתפותם?" "שמונים ושבע" ענה המנהל.

"או, קיי, אז נתראה ביום ראשון, ותודה רבה על הכל".

"על לא דבר"...

ר' יעקב הלך לביתו בשמחה להתכונן לפעילות. אולי היה מוחק את החיוך אם היה יודע מי מביט בו בשעה זו ומדוע...

רודריגו וחוזליו עמדו מול הר - האדם לתדרוך אחרון "הכל מסוכן שלא יהיו בעיות ברור! בכל טעות אתם תשאו בתוצאות" הם עמדו מפוחדים קצת, אחרי הכל אין זה דבר פשוט לחטוף סתם כך אנשים לאור היום לעיני רבים גם לאנשים מיומנים כמוהם.

אתם תשבו ברכב, ואתם צריכים לחנות אותו כמה שיותר קרוב ל"אולם הספורט", ובניתים דיגו וחוארס יתמקמו בקרבת מקום, והם אלו שיהיו אחראים על הפיצוץ שיקרה באולם הספורט, וברגע שתשמעו את הפיצוץ אז אתם תצטרכו להתקרב כמה שיותר לעבר הפתח של אולם הספורט, בגלל שאז תחל מנוסה של הקהל כולו לעבר היציאה, ושם תצטרכו לחטוף את אחד מילדי הרב, הנה התמונות שלהם כאן, אני רוצה שתחרטו את הפרצופים שלהם היטב בתוך ראשיכם, כדי שתוכלו לפעול בצורה המהירה והטובה ביותר להשלמת המשימה על הצד הטוב ביותר, אבל אני מזהיר אתכם, לא להשאיר שום עקבות שיכולות להוביל אלינו, האם זה מספיק ברור?"

"ברור בהחלט" ענו שניהם כאחד. ■ המשך יבוא

ר' יעקב חזר הביתה מיוזע ועייף מהיום הארוך שעבר עליו - "סוף סוף, יש לי רשימה מלאה של כל התלמידים היהודים בבית הספר המקומי" אמר תוך כדי ניגוב מצחו המלא זעה, מנדי ומוישי הביטו באביהם במבט מלא הערצה 'אה ברוך ה' שזכינו להיות שלוחים של הרבי, ואבא שלנו עובד קשה כ"כ רק כדי שעוד יהודי ידע עוד משהו ביהדות".

"שבוע הבא - אמר ר' יעקב - בעז"ה נערוך חגיגה לכל הילדים היהודים בביה"ס לכבוד ראש חודש שבט המתקדם ובא.. וכמובן לכבוד יו"ד שבט נספר להם שיש רבי, שאוהב אותם, ולהסביר להם את העבודה האחרונה שנשארה לעשות בגלות..."

האדם, או יותר נכון הר-האדם שישב בתוך הכורסה השחורה שכמעט התפוצצה תחת המשא הכבד, היה נראה עצבני בהחלט - "נדמה לי שאמרת משהו, לא?"

"אבל למה? מילא לגרום לו לעוף מפה. אבל למה לחטוף ועוד ילדים הם לא עשו כלום!?!- כאילו והתחנן האיש הנמוך בעל הגזרה הדקה - ועוד מי יודע איזה תקרית בינלאומית יכולה לצאת מחטיפת אזרחים בעלי זהות זרה".

"לא מעניין אותי! הם יהודים וזה מה שמגיע להם!!- שאג הענק כשעיניו מצטמצמות לסדק דק מהרגיל - אני השולט באזור הזה ואף אחד לא יגיד לי מה לעשות! וגם לא אתה, אני מזהיר אותך, גואידו, שלא להרהר אחרי החלטה שלי, זה ברור לך? ואת התקריות הבינלאומיות שאולי יהיו, זה כבר הממשלה תסדר, אותי זה לא מעניין!- הר- האדם קם מהכורסה כשמבט איום ניבט מעיניו- אתה צריך להבין, גואידו, לא יהיה יהודי שיפתח כאן את הקהילה היהודית. יהודי לא יעשה את זה כאן. צריך לטפל בכולם!!!"

דק הגיזרה עמד בעמדת התגוננות, ומעיניו ניבט מבט אפל וחשוך...

ר' יעקב צעד לכיוון שער ביה"ס 'מעניין כיצד יגיבו

מה שלא ידעתם על הקעמפ

"מחבלים" בגלים

המפקד זושא מספר:

צחי, שוטר תורן במשטרת חיפה, הגיע יחסית מוקדם למשמרתו הקבועה (באיחור של כ-45 דק' בלבד) ולא בזבז דקה אחת ומייד החל בעבודתו המרובה והחשובה לחיסול הפשע בעיר, החל מהסטטוטוסי נייר, וניסיון לשבור את שיאו הקודם בלכידת זבובים ומיני חרגולים (השיא המעודכן הוא: 17), וכלה בחיקוי מוצלח של סירת האזעקה מניידות המשטרה... בקיצור עובד כרגיל, עד שהטלפון המרכזי צלצל, הוא לא ידע שאותו טלפון ישנה את חייו, ויהפוך ל את תחנת המשטרה המשעממת (כמו לחדר אוכל של צעירי השלוחים ביום שמחלקים מעדני באדי),

מעבר לקו נשמע אזרח מבוהל ומגמגם קשות: "ה... ה... הצילו!!" זעק האזרח - "קודם כל תירגע" אמר לו צחי- אני רוצה להבין מה שאתה אומר, ואין לי כוח לכתוב בדו"ח מאה פעם אותו דבר!

לאחר כמה נשימות עמוקות נרגע האזרח מעט, "א... א... נ.נ. נמצא כאן עם כמה אנשים ואנחנו מ... מתחבאים בחוף הים ב... בסכות המציל לפני 2 דקות ראינו: שלושה מ... מחבלים חמושים עולים לחוף מ... מסירה שבאה מהים ליד כפר גלים.

צחי נכנס לערפול חושים, מחבלים חמושים, סירות, חוף הים, ה... הצילו צף הקול בראשו, דמו אזל מעל פניו, וסחרחרת שלטה בו, הוא תפס את הכיסא וצנח עליו בכבדות אני חולם!

הוא צבט את עצמו בחוזקה, לא, לא מספיק הוא שלף מצית מכיסו, הדליק אותה ושם את האצבע עליה, לאט לאט הוא החל להבין, לא אני לא חולם, צריך לעשות משהו דחוף ובמהירות כדי להציל את אותם אנשים, אולי אני יהפוך להיות היום גיבור, "רגע מלמל צחי מה זה הריח השרוף הזה?" "אא, הח... שרפתי את האצבע."

בזריזות הוא רץ מייד למכשיר קשר הראשי, וצרח לתוך המכשיר: "כל הניידות מקרה חירום בחוף כפר גלים מחבלים חמושים עלו לחוף, נא לכתר את האזור ולהזמין צבא, ימ"מ, מסוקים, מטוסים, יחידות מבחרות, צוות תצפית צלפים, ומגש גדול של פיצה אני מת מרעב, רות".

במקום אחר: אני, המפקד המסור א. פרוס והמפקד נחום ל, (שתפקידו בקעמפ עדיין לא מוגדר, אבל אני חושב שזה בעיקר לישון...) לוקחים את המסרטה שבדרך אגב מוצמד אליה גם הצלם, סירה מתנפחת ששכן הלווה לי, תלבושות של ערבים (כגון- גרביים משומשות, חולצה מהזבל, מכנסים עם חורים, וכמובן כובעי גרב וכאפיות כדי שלא יראו מי לובש את השטיוות האלה) ורובה צעצוע שלקחתי מאחיין שלי, ויצאנו לחוף הים הצמוד לכפר גלים, כדי להסריט שם את הסרט של מלחמת התקשרות.

הגענו לחוף, היו שם כמה אנשים אבל לא שמנו לב אליהם התלבשנו כראוי לתאמסניקים מעזה, שמנו את הסירה במים ועלינו עליה כדי להתחיל בהסרה, האמת היא שאת הקטע הזה היה נורא קשה לצלם, התהפכנו כמעט 20 פעם (בזכות זה המפקד א. פרוס מכיר את כל הדגים שם) אבל איכשהו הצלחנו לעלות לחוף מהים, ואז ראינו משהו מוזר, כל האנשים שהיו בחוף רצו בבהלה לכל עבר ונעלמו, גם המציל נעלם מסוכתו "מה קורה!?" שאלתי לתומי, "אני חושב שמשחקים מחבואים" ענה לי נחום בספק, והמשכנו בהסרת הסרט.

אחרי שסיימו סוף סוף את הסצנה של נחום אומר: "איטבח אל יהוד" (בהתחלה הוא אמר המטבח של יהוד... וכו') פתאום שמתי לב לכמה ראשים שחורים צצים מהים "נחום, אברמי תראו מה יש שם" והצבעתי לעבר הראשים אבל עד שהם נזכרו להסתובב את הם כבר נעלמו.

"מה ראית שם?" שאל אברמי "כמה אנשים בים" ענית, "אמרתי לך שהם משחקים מחבואים" הוסיף נחום לאחר דקת דומייה ופטר כלאחר יד. לפתע נשמע קול רעש מנועים מכל עבר, במהירות הבזק הקיפו אותנו טנקים, ג'פים, נגמשים, ניידות משטרה, וחייילים עם נשקים אימתניים רצים אלינו ומקיפים אותנו, מאחורינו סירות מגומי ומהם יורדים זוגות זוגות של לוחמי השייטת, ומאחוריהם ספינות קרב ששטות הלך ושוב.

"נראה לי שעכשיו אנחנו צריכים לשחק תופסת" אמרתי והתחלנו לרוץ בטרופ על קו החוף, המסוק שחג מעלינו הכריז במגאפון "לא לזוז אין לכם לאן לברוח, זרקו את הנשקים ותשכבו עם הפנים לאדמה וידיים מעל הראש" עשינו מייד כדבריו החיילים התקרבו אלינו והתיישבו עלינו שלא נזוז.

(עלי ישב אחד שדומה לבערל או שמערל הרגשתי שנמעכים לי המעיים) קשרו לנו את הידיים, ולא חסכו בלתיחוב את הפרצופים שלנו בחול (לא ידעתי שלחול יש טעם דומה למלח) ף משם הסיפור ארוך מאוד...

אחרי שנכנסו למעצר והצלחנו סוף סוף לשכנע את המשטרה שעשינו בסה"כ סרט לקעמפ, תבעו אותנו על הזנקת מסוק, ניידות המשטרה, הצבא, ספינות קרב, והוצאות המשפט. השופטים (אותם שופטים שהיו בבית המשפט של הקעמפ), התפוצצו מצחוק כששמעו את הסיפור ופטרו אותנו בעונש קל יחסית, (לשנות כמה ליטרים של מים מלוחים) ובהתרעה לא לחזור על כאלה מעשים בלי הודעה מראש למשטרה. צחי השוטר שהפך לגיבור קיבל אות הוקרה מהמפכ"ל ואפילו הצטלם איתו (עם תחבושת ענקית באמצע המצח). אבל מייד אח"כ עף מהמשטרה בגלל שאחד האסירים שהעביר לכלא (יואל זקהיים) ברח מהניידת לספינה שהמתינה לו על מגרש הכדורגל... כך זה נגמר.

התנצלות

בחוברת הקשר שיצאה לאור בחודש כסלו נשמטו בטעות שמות של מספר חיילים.

הנכם מתבקשים להוסיף את השמות לחוברת:

שם החייל	משפחה	שליחות	טלפון
מתיתיה זאב	אדרעי	צאגו"ח	03-9607216
מנחם מענדל	אדרעי	צאגו"ח	03-9607216
יוסף יצחק אברהם	אברהם	ינוב	09-8986901
מנחם מענדל	אברהם	ינוב	09-8986901
מנחם מענדל	אייזנבאך	קריית מוצקין	04-8747770
יעקב	בקרמן	באר יעקב	08-9281888
מנחם מענדל	מאור	נתניה	09-8618243
מנחם מענדל	קפלון	אילת	08-6341238

מערכת

"השלוחים הצעירים"

שיח שליחונים

נושא העיתון הבא: י' שבט

- איך התכוננת ל' שבט?
- איזו פעילות מיוחדת מפעיל בית החב"ד לרגל י' שבט?
- ספרו מעשה מיוחד ששמעתם על י' שבט.
- איזו שיחה של הרבי למדת לכבוד י' שבט?

החל מהעיתון הבא יופיע מדור חדש שייקרא "שיח שליחונים".

במסגרת המדור תוכלו, אתם החיילים, להשתתף ברב-שיח בנושא חסידי.

תשובות ניתן לשלוח עד ח' שבט לפקס: 03-9606169, עבור "השלוחים הצעירים".

חלק ממגוון התשובות יופיע על גבי העיתון.

קעמפ אהד
 ישראק
 השלוחים הצעירים

